

Pribislaus ex illustri familia Bilingorum natus & educatus fuit. Cum autem ipse cum fratre Nicolot hæredes essent regni Herulorū, Canutus regis Daniæ filius eorum ditionem occupauit, atque pueros in arce Slesuicensi diu captiuos habuit anno millesimo centesimo tricesimo. Verum paulo post, Canuto à priuigno interfecto, Pribislaus ad paternam ditionem redijt, atq; sese Herulorum, Vagriorum, Greicænorum, Polamborum, Obotritarum, Kifsinorum & Vandalorum regem nominauit & scripsit. Erat is egregius princeps atque multis uirtutibus ornatus. Itaque suum regnum fortiter defendit, atque hostes undique profligauit. Verum id tantū ab initio ei deerat, quod gentium adhuc idola coleret, atq; Christianos persequeretur. Cum autem Heinricus Leo potens Saxonie dux Christianos defenderet, atque Pribislai fratrem bello captum suspenderet, Pribislaus tandem cum Heinrico pacem iniijt, atque Christianorum religionem suscepit. Itaque utrique principes anno millesimo centesimo septuagesimo primo uoti causa Hierosolymam profecti sunt, atq; pios homines mirum in modum contra Sarracenos adiuuarunt. Reuersi itaque ipse in magna authoritate extitit, atque inter Germaniæ principes multoties fortitudinis palmam tulit.